UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Index Capitum & materiarum, quæ hac secunda parte Itineris Cœlestis comprehenduntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-49363

Visual Library

INDEX

Capitum & materiarum, quæ hac ſecunda parte Itineris Cæleſtis comprehenduntur.

Exercitium primum de Devotione erga ſanctiſſimam Dei matrem. pag. 2
Cap. 1. Maria Virgo in ſe ſanctiſſima. ibid.
cap. 2. Maria Virgo cauſa noſtræ ſalutis 4
cap. 3. De modo exercendi devotionem erga ſanctiſſimam Virginem. 6
Proteſtatio ad eandem. 8
cap. 4. De Mediis, pro acquirenda hac devotione. ibid.
Duodecim ſanctiſſimæ Virginis exponuntur privilegia. 9
1. Prædeſtinatio. ibid.
2. Maternitas Dei. 11
3. Sanctitas. 13
4. Puritas. 15
5. Virginitas. 17
6. Meritum. 19
7. Scientia. 21
8. Dominium. 23
9. Mediatrix. 25
10. Mater miſericordiæ. 26
11. Crux. 28
12. Gloria. 30

INDEX.

De tributis B. Virgini ſingulis diebus per
madam perſolvendis. 3.
Sequuntur quindecim privilegia ejuſdem
ſimæ Virginis, ſingula per decem
plificata & declarata.

1. Prædeſtinatio Mariæ.
2. Maternitas Dei.
3. Puritas Mariæ.
4. Gratia Mariæ.
5. Virtutes Mariæ.
6. Meritum Mariæ.
7. Cognitio Mariæ.
8. Amor Mariæ.
9. Dominium Mariæ.
10. Pulchritudo Mariæ.
11. Nomen Mariæ.
12. Compaſſio Mariæ.
13. Eminentia Mariæ.
14. Gloria Mariæ in terra.
15. Gloria Mariæ in cœlo.

Principia quibus probantur & ſtabili
li & prærogativæ ſanctiſſimæ Virgin

Admonitio ad Lectorem.

Ex his principiis Benignus Lector
intelligere poſſet, quo ſenſu nonnul
prærogativæ Beatiſſimæ Virgini a SS.PP.
tæ accipiendæ ſint: nimirum quod
ter gratiæ, Cauſa noſtræ ſalutis &c. ut

nè ſatisfiat quorundam ſcrupulis, & aliorum ſtolidorum inſulſis grunnitibus, placuit (quod & in fine prologi promiſi me præſtiturum) legitimam quarundam prærogativarum expoſitionem ſubjicere ex Nomenclatore ſeu Gloſſario R.P. Theophyli Raynaudi obſervat. 4. ubi circa horum titulorum intelligentiam diſcurrit in hunc modum.

Non paucos eſſe titulos ex iis quos ex Patribus in Nomenclatore retulimus, qui videantur propria eſſe Deo aut Chriſto, lectori vel oſcitanti perſpicuum fuerit. Ejuſmodi eſt, quod B. Virgo dicatur *Mater gratiæ, cauſa ſalutis, radix gloriæ.* An non hæc propria Deo, de quo David diſertiſſimè pronunciavit, *gratiam & gloriam dabit Dominus?* Illi verò tituli videntur eſſe Chriſto proprii, *ſpes noſtra, reconciliatio noſtra, mediator noſter.* Nam mediator, unus eſt Chriſtus, teſte Apoſtolo. Ipſeque ſolus eſt propitiatio & reconciliatio noſtra, ut identidem Apoſtolus frequentiſſimè iterat. In eum ſpem defigimus, juxta illud tantò antè à propheta prænunciatum & de Chriſto expoſitum ab Apoſtolo, *qui exurget regere gentes, in eum gentes ſperabunt.* Quomodò igitur hæ velut Characteriſticæ Chriſti notæ, & incommunicabilia nomina, transferuntur ad Deiparam; nec hoc à rudibus, ſed ab ipſis Patribus, quibus frequentiſſimas eſſe prædictas & ſimiles B. Virginis appellationes, notum eſt ex Nomenclatore?

Ringuntur ad has voces Hæretici. Id
triam meram hanc eſſe, & abjecto Chr
recentem confingi, expoſtulant. Luthe
Monachos libenter mordere, hunc
naſticum Gnatoniſmum perditiſſimum
merendas mulieres. Vah ſcelus! Num
bas filiabus Iſrael; & illæ aggaudentes io
tur tibi? Melanchthon in locum Chri
ſe Mariam, flebiliter deplorat. Calvi
tiſſimè de more & maligniſſimè, non d
gio tantùm, quo Chriſtus de ſolio dejicit
ſubſellium redigitur, ſed etiam de atroci
Virginem injuria, per hos titulos irroga
movet. *Atrocem enim* (inquit) *injuriam*
faciunt, quando ut mentitis eam laudibus
Deo eripiunt, quod ſuum eſt. Ex ſcriptis
ſectariorum, multos hujuſmodi grunn
ferunt Caniſius l. 5. Marial. c. 11. & Jodo
cius t. 1. Theſauri lib. 3. art. 5. *initio.* ſed q
ſcrutamur; cū ſpelæa & haræ iſtiuſmodi
miſſariorū, nullis aliis frequentiùs reſon
ribus, quā quos ementitus zelus in hanc
tendunt, impietatem & idolomaniam
Cæterùm Veneratio, quàm SS. P
titulis Deiparæ exhibent, tantum abeſt
tate & idololatria, quantum ſectariī la
Falſum quippè, imò falſiſſimum eſt, me
trum fuiſſe, Dei aut Chriſti juribus
do derogare, eorum delatione titulo
falſum ac explodendum eſt, B. Virginem
trum ſenſu pro Dea haberi, aut ſupra p
turæ gradum extolli, vel deformari me
dibus. Quia potius univerſus horror

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

modi titulis B. Virgini per Patres exhibitus, in Deum denique ac Chriſtum refunditur; cum non niſi in ordine ad Deum & Chriſtum exhibeatur. Senſus enim ferè eſt, B. Virginem impetrando à Deo, aut ratione producti Chriſti, atque adeò non niſi mediatè & per Chriſtum, hoc aut illud poſſe, quod eſſet alioqui Deo aut Chriſto proprium, v.g. tituli illi *fons gratiæ, cauſa ſalutis, radix gloriæ*, ſunt prærogativæ Deo propriæ, ſi formaliter, & immediatè ac independenter ab alio, accipiantur: & hoc modo non attribuuntur Virgini à nullo Patrum. Si tamen habeatur ratio impetrationis, qua B. Virgo exorat nobis gratiam, & ſalutem ac gloriam; aut ſi attendatur, quod per Chriſtum, quem produxit, eadem cœleſtia munera aſſequimur, rectè iis titulis inſignitur; nimirum mediatè, atque cauſaliter remotè, quo pacto non ſunt Deo proprii. Similiter Chriſtus jure peculiari & incommunicabili, dicitur propitiatio & reconciliatio noſtra; nempe per ſeipſum, & in ſanguine ſuo. Hi ipſi tituli aptantur aliquandò Virgini à Patribus, ad ſignificandum eam mediatè, ac per Chriſtum, quem edidit, eſſe noſtram cum Deo reconciliationem: quod eſt reverà fontem illius boni immediatum & proximum ſtatuere Chriſtum, eique totum decus, quo Virgo honeſtatur, adſcribere; Virginem autem non niſi Chriſti radiis collucentem exhibere. Ex quo liquet, omnem erga Deum ac Chriſtum injuriam exulare ab hoc negotio, de quo accuratiùs tractando titulum Chriſti Redemptoris. De nomine *mediatricis*, in quo hæretici magnam vim faciunt, minor reverà eſt difficultas, quàm de prædictis nominibus. Neque enim ſenſus eſt, B.

Virginem eſſe mediatricem noſtram, po
do manum ſuam in ambobus, quod
Chriſtus ſatisfaciendo Patri pro human
nere, mediator in eo genere ſingulariſſi
ſed ſenſus eſt, Beatam Virginem eſſe me
tricem ad ipſummet mediatorem, preca
& ſua merita allegando pro nobis. In
rem plura, tractando titulum Chriſti m
toris, ubi nihil Chriſti juribus decedere
tributo Virgini per aliquos Patres nomi
diatricis, liquidò monſtratur, poſt C
libro quinto Marial. capite duodecimo &
zarium libr. de Concept. capite vigeſimo
Quinimò ut rectè dixit S. Hildefonſus
de Aſſumptione Beatæ Virginis honor
ria; laus & gratiarum actio eſt redem
Et de hoc nulli eſſe dubium, conteſtatur
ſermonis de Aſſumpt. ad Paulum & Euſto
t. 9. Hieron.

Apparebit longè iniquiſſimam eſſe
ſectariorum de aliquibus Dei & Chriſti
nibus ad Beatiſſimam Virginem in ſenſu
riore accommodatis expoſtulationem,
nimadvertamus præiviſſe nobis exempl
tum ſanctum, qui per ſcriptores C
illos dixit Deos ad quos ſermo Dei factus
& Chriſti nomen, ad quoſcunque C
mitatione vitam exigentes, diffudit.
tavit hoc optimè Nazianzenus oratione
ma prima exornans S. Athanaſium, iis
accommodatis, quæ de Chriſto dicta
Apoſtolo. Quid autem (inquit) vobis
nem deſcribere attinet; quem Paulus

lens depinxit, cum Pontificem illum magnum, qui cœlos penetravit, deprædicat? Huc enim uſque progredi non dubitavit oratio, cùm ſcriptura eos, qui ſecundùm Chriſtum vivunt, pro Chriſtis agnoſcat. Excuſat, ut vides, Nazianzenus, ſuam illam [ut videri poterat,] audaciorem aptationem verborum Pauli de Chriſto, ad Athanaſium; quod ſcriptura ipſa, voces Chriſto proprias nobiſcum communicet abſque ſcrupulo, per aliquam accommodationem, cum ſupremo & inabdicabili ad eas Chriſti jure cohærentem. Id ſi erga alios valere poteſt, multò ſanè magis valere debet erga Deiparam, quæ propiùs Chriſtum contingit, & ei quàm viciniſſimè, carnis & morum neceſſitudine jungitur. Ob quam etiam cauſam, non deeſt, qui loca pleraque ſcripturæ de Chriſto apertè exarata in ſenſu primario, contendat ad Beatiſſimam Virginem pertinere in ſenſu ſecundario, intento à Spiritu ſancto, ita ut non ſit tantùm ſenſus accommodatitius ex arbitrio & applicatione voluntaria Eccleſiæ, hujuſmodi loca de Chriſto prolata, Virgini aptantis in præcipuis celebritatibus ejuſdem Virginis, ut quæ ex cap. 8. proverb. & ex cap. 24. Eccleſ. de æterna ſapientia ſeu Chriſto dicta, B. Virgini tribuuntur in Feſtis Conceptionis & Nativitatis ejuſdem, aliiſque nonnullis. Ita Alc..z. in cap. 12. Apocal. v. 1. notat. 2. ſed nobis ea ſenſûs accommodatitii profligatio, & transformatio in literalem tametſi minùs præcipuum, neceſſaria non eſt; videturque everti exemplo applicationis verborum Chriſti de Magdalena, *optimam partem elegit ſibi Maria*, ad Beatiſſimam Virginem.

Nemini

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nemini quippe perſuadendum puto, ut
qui prout accommodatitius, eſt optimus,
autem verbis illis tali Chriſti orationi im
ſubjectus eſt planè diſtortus, & extra rem,
eſſe à Spiritu ſancto intentum plusquam
commodationem.

Index Exercitii ſecundi.

De Devotione erga SS. Angelos Cuſto-
ſtros pag.

Cap. 1. De excellentiis & perfectionibus
rum, & qua ratione in iis ſint imitan
Cuſtodes noſtri.

cap. 2. De aliis Angelorum perfectionib
imitationibus, ſed admirabilibus

cap. 3. De cuſtodia Angelorum circa hom
bi declaratur neceſſitas hujus cuſtodiæ

cap. 4. De præſentia Angeli Cuſtodis noſ

cap. 5 Exponuntur proprietates & con
cuſtodiæ Angelicæ.

cap. 6. De Devotione novem Choris Ang
exhibenda.

cap. 7. De Devotione ſeptem Angelis
da.

cap. 8. De Devotione erga S. Archange
chaelem.

FINIS.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN